

VENTA

30 exemplars 1 pesseta

Un número solt 5 cèntims

ADMINISTRACIÓ

Carrer de Ponent, 1, 1.ª (Bueno baix à la escala)

Surt à llum puntualment tots los divendres.

SUSCRIPCIÓ

ESPAÑA Un trimestre 4 pesseta

EXTRANJERO Un trimestre 2 pessetas

Las suscripciones se pagan per adelantado

Los pagos pueden ferse en sellos de 15 cèntims, 6 en timbres especiales para periódicos

PERIÒDICH POLÍTICH VERMELL

LA MONA Y 'L MICO

Mentres los padrins mascles y femellas s' estavan preparant pera donar la mona à sos fillols, lo nostre Govern, padri també de sos governats, segons contan alguns que ostentan títols de sabi, igualment nos estava donant lo regaliet de Pasqua.

No es sino que, tal vegada desitiant completar la parella pasquesca, en lloch de regalarnos mona nos donava mico, à fi de que n' poguessim posar crià.

Y 'l mico ha sigut colossal, de marca mèj. Se recordan de tota aquella romansada gubernativa de la moralitat electoral! Se recordan de la célebre proposició Mellado, que tenia d' acabar ab los regidors d' ofici! Donchs es ben cert que, prometentnos mona, nos ha donat lo Govern un mico ab una cúa més llarga que 'l tupé d' en Sagasta y las patillas d' en Rius y Taulet, tot plegat en una sola peasa.

Després de fer anar depressa al Congrès y al Senat la aprobació de la proposició pera que no poguessin ésser reelegits los regidors en las poblacions de més de 8 000 habitants, ha aplatat després mitj any las eleccions, pera que la trampa de sos amichs continuhi fins à tot aquest any, y després ja ho veurém.

De modo, que de primer confessar que son una calamitat los regidors d' ofici, y luego donarlos la mà pera allargarlos la vida de la trampa, y deixarlos oberts una porta pera continuarla indefinidamente.

Això es sens dubte amarganos l' ou. Donarnos mico; pero hi ha pitjor mico que 'l que 's dona à si mateix aquell que espera algo profitós pel poble dels Gubernos.

«Mentres hi haurán burros s' anirà à caball,» diu un ditxo. «Mentres los pobles esperin res de los dols governos serán explotats y enganysats,» dihem nosaltres.

Y fins à un altre mico.

CARTAS DE FORA

Sant Pere de Tarrassa 21 Abril 1889.

Endiablât Director: Ja pot fer los possibiles de mirar si troba un gradaped de sal benèdida y enviàrme-la al moment, perquè del contrari tant jo com la meya dona y fills estém perduts.

Es lo que gras que 'l regent de la parroquia del poble, D. Mateu Cas, lo dimecres de la setmana passada va fer allò de la sal per las casas à fi de que las bruixas no hi entrin, pero al arribar à la casa que jo estich s' adonà que à las portas hi ha números de La TRAMONTANA enganxats, pagà l'hambraga y passà de llarch sense benèdirmela casa. (Vegi si no estich ben perdut si vostè no m' envia sal benèdida encara que sia de la que gasta 'l periòdich!

Lo divendres el mail va ferse una professió ananhi de Jo à 40 donas y deu ó dotze homes, haventhi de Sant Pere à donas y cap home, puig tots los demés eran de la velina Tarrassa. Anà la cerimonia al cap-de-munt del poble, y allí, prop del carril, s' agenollaren tota fent los seus prechs. En aquest moment arribà un noy de una casa de camp menant un burro ab sarris, y passant l' animal pel peu mateix d' ahont estava agenollat lo vicari, hi agà la sarris li clavà tal trompada al clatell que li feu beuar la terra. Lo vicari se posà à murmurar ab molta rabia mentres que 's ho miravan se rebentaven de riure.

Al retorn de la professió s' estava un jove à la porta de casa seva, y veient lo rector que no 's atropa la gorra, hi anà y li posà los mans al cap pera poderli

lo que no pogué lograr perquè aquell jove tenia més forca que ell. Luego jo també m' estava al portal de ma casa ab tres ó quatre vahins, y quan veig que la professió anava à passar me tiro dos ó tres passos endins. Quan lo rector passà se m' posà à mirar de fit à fit; jo també n' ell; pero ell fent anar lo cap com volent dir: «Me la pagarás!» Sàpigas 'l Sr. Gras que lo qui vent La TRAMONTANA en lo poble de Sant Pere de Tarrassa, quan té alguna cosa que dir à alguna persona va al seu domicili ó l' empresà à solas, y no fa com ell de promoure esclandol al mitj del carrer y anant à la professió per donar greix à la gent.

Ha arribat als meus oïdos que 'l tal rector diu que m' farà marxar del poble, y alguns catòlics s'ofeguen que fins la casa se m' enorrà y una excelsia van dir à la meya dona que si no vengués aquets paperots ja 'n benèdria la casa. Per mi no cal que 's molesti ab semblants funcions.

Lo que no hi ha dubte es que 'l rector m' ha declarat la guerra fentme blanco del seu odi. Bueno; si ell per mi es un ferro jo per ell seré un acer. Y com aquesta carta ja es prou llarga, acabo, y la setmana entrant li farà cinch cèntims d' altres hasanyans recitrets del nostre Sr. Gras.

Disposi de son amich y servidor

Tomàs TORIBALE

Vilanova y Geltrú 10 Abril 1889.

Amich Director: Tenim aquí una germandat de Socerros mèdics que millor se podriam dir de Socerros Murris, perquè los diners dels malalts los destina algunas vegades à cremar cera y engrisar capellots.

No m' sé prou de la meya festa que fa à son padri, que encara per la setmana passada del Carnaval mistich va gesterse ralis en mitjganga mistica; y l' altre dia, en una reunió que tinguérem, la rabia va penjarlos contra La TRAMONTANA per un sullet publicat fa duas ó tres setmanas sobre dita Germandat.

Valdria més que 'l Secretari de dita societat coidés de fer constar en acte tot lo que 's tracta en reunions generals, y no repetis lo que feu al redactar 'l seu del 13 de Janer, que va passar per als acors d' importancia sens dubte pera protegir algun clatell moltut que ha cobrat 25 pelones més del presupost. Si vol protegir los seus, inclò 'l endador, que 's aquí à la protectora d' animals, y estarà en son lloch.

Disposi de son amich

T. B.

Reus 22 Abril de 1889.

Apreciat amich: Anava la cabalgata negra pels carrers d' aquesta ciutat lo sant divendres, quan lo mossage Anton, rich tort de can Francesch, reparant que molts eran los que no 's treyan la gorra devant de las diablesas, se dirigí à un grup de joves diligents que 's llevassin la gorra, quan un d' ells li digué: —«Qué diu, que 'm tragui 'l mocador del coll!

Y 'l reverent al sentir així li pegà gradada à la gorra y li llençà à terra, que li dich que m' hi havia per haver agafat un altre sarris y socarrimari 'l clatell.

A un altre jove també li clavé un cop à las mans pera ferli apagar lo cigarro, y com dit jove tenia mal al dit d' un tall que s' havia fet treballant, li valer bastant mal.

També un enanxant conegut pel capell de la perruca, va desahar à un ciutadà al mitj de la plassa de la Constitució lo divendres sant à las 12 del mitj dia, presament quan tenia 'l cap de casa en la agonia. Lo motiu fou 'l haver sentit com aquell preguntava à un altre si era 'l tal ruc negre lo capell de la perruca.

S. M.

Badalona 22 Abril 1889.

Estimat company en Santans: L' altre dia va passar un cas en aquesta vila d' aquestos que ja passen de dir mal dels liberals, indecencias à las noyas y altres ructoradas pel istil. Es lo cas que mossage Miquel, vicari de cala Maria, lo divendres à la tarde à la professió de la setmana santa, va plantar una bofetada à un ciutadà bastant coquillet, perquè quan ell passava fent los armats ab la vara d' arreglador, al veure sa figura lo bon home no 'a

va poguer aguantar lo riure. Veureu lo vicari y plantarli la bofetada que s' va sentir desde Mongat, va ser tot hu.

L' agredit, al sentirse la bofetada, s' hi va abraonhar, y tingut sort lo mossage que tres ó quatre 'l van detenir, ó sino hauria anat ab algún tanto à casa seva; miri, mossage Miquel, que atropellar en la via pública als ciutadans es una cosa molt séria. Tal vegada aquest ministre havia format part del estat major del tigre Sevilla y encara conserva alguns rastros de... carli; si es aixis, sàpigas y entengui que ja ha passat aquell temps de la inquisició, y que si torna à repetir fets com lo del divendres, li pot resultar més malament del que 's pensa.

Res mes per avuy y disposi de s. s.

CLATEL ENQUILAT.

Una segona carta rebérem del professor de la escola laica de Malgrat, de la que no 'm poguerem ocupar per falta d' espay lo setmana passada, y que aném à ferho molt per alt aquesta, ja perquè 'l assumpto no pot interessar al lector, com també per la falta de lloch.

Desitja 'l citat professor que fem constar que ell afirma que es mentida tot què diu del grupo anticlerical de Malgrat lo corresponal de La TRAMONTANA, y nosaltres ja creyém haberho fet aixis en lo primer párraf de la contestació à sa primera carta. No obstant, com una vegada més lo professor de la escola laica de Malgrat afirma que lo que ha dit lo corresponal de La TRAMONTANA del grupo anticlerical d' aquella vila, s' tot es mentida y respon ten sols à rencors personals, s' ja aixis com ho volen! Donchs ja estava dit, y no hem fet res més que repetirho, com tendríam que repetir, més ampliat, los mateixos arguments de la primera contesta, pera contestar la carta segona, y no volém molestar més à nosostros lectores ab tantas rahons per una qüestió de tan poch interès.

Per altra part, haventnos remès lo citat professor—com que li agrahim—la correspondencia de La Tromada que donà lloch à la contesta del corresponal de nostre periòdich, trobém que ni 'l rencor personal ni 'l idealisme lo que brillen més en aquell escrit, lo que fa que en conjunt creyém del tot ab més motiu rahonat y justa nostre contesta primera. Y prou.

LA ALTRA VIDA

«Qué vos diu lo telescopi, inalgnes sabís, al sondejar 'l incògnit infinis! (Lo nom de Deu hi heu vist jamay escrit? (Ahont vola la oració quan surt més llabís! (Son feules ó no ho son lo que 's meu avis, de boca dels seus avis recullit, m' han ensenyat del cel, y del esprit, y 'l lloch etern de pena y desagraç!)» Aixis parlava 'l Dupte en sa gran deria, quan lo Clerencia, posantli el costat, —«No hi pensis més,—digué—tot s' materia: lo cel serà aquell jorn tan esperat en que s' acabi 'l odi y la miseria; l' esprit que 'l omplirà, lo llibertat.

GULLIVER

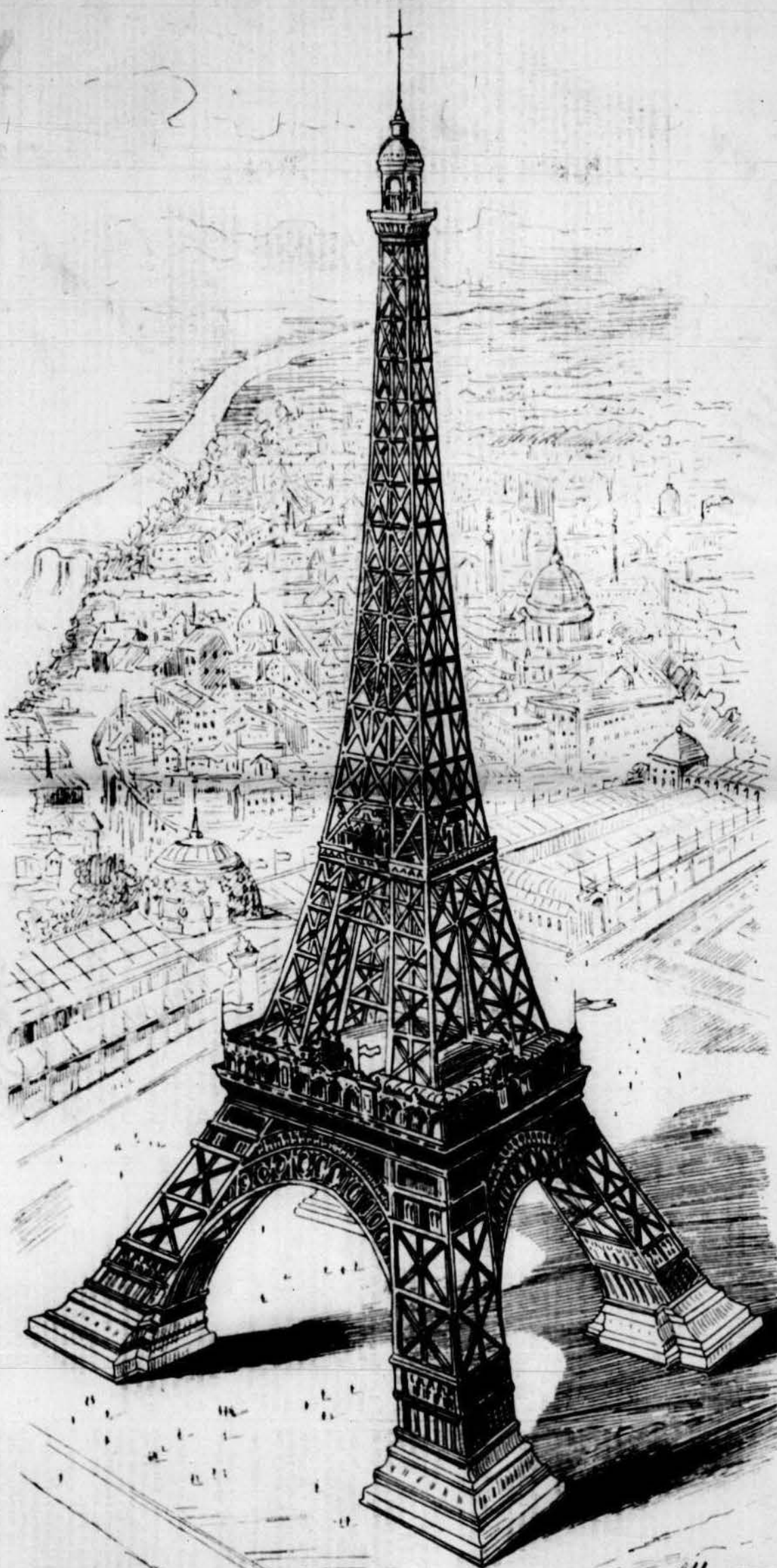
Havém rebut una de las reproduccions de la preciosa medalla d' or que ab motiu del jubileu papal envia nostre apreciat colega de Madrid Las Domiciales del Librepenamiento al govern d' Italia ab la adhesió de 130.000 firmas de espanyols à la unitat italiana.

Aquestes reproduccions están delicadament fetas, tenen algo més de tres centimetros de diámetro, y van dintre una luxosa y alébrica capseta. Valen una pesseta cada una y s' desti-

Lo geni creador del reputat enginyer que ha donat lo seu propi nom a la famosa torre, pot enorgullirse d'aver alcansat lo senyaladíssim privilegi de cridar la universal atenció de tots los que s' deixan transportar per las torrentadas dels adelantos moderns.

Nosaltres, que havèm enfonzat ab cert esparverament la vista per demunt la inmensitat de París desde lo alt de la famosa columna de la Bastilla, ó he impulsats per los atrevits ascensors del Trocadero, y pochs anys més tart, aprofitant la visita a las regions del Nort América, quedavam boca badat devant de la gegantina LIBERTAT que il lumina al mon y del no menys portentós pontarro que, passant per damunt del mar, enganxa las duas ciutats de New-York y Brooklyn, no esperavam certament que tan prompte vinguessin las trompetadas de la fama a anunciar-nos la existencia d'aquesta nova Babel, que s'aixeca com a remat de la corona del treball, simbolisada per la próxima Exposició universal de París.

La torre Eiffel, demostració evident de lo que valen las construccions metálicas, arriba a l'altura de 300 metros, ó sian uns 1.600 pams, y l'ferro contingut pesa 7 milions de kilógramos, repartit entre 12.000 pessas diferents. Lo metálich edifici consta de tres pisos y un faro. Al primer pis, elevat fins a 70 metros, s'hi puja ab lo concurs de la escala ó ab qualsevol dels quatre ascensors que hi han disposats al efecte. En aquest primer pis s'hi desenrotllan 285 metros de balconada; la superfície, de 4.210 metros quadrats, està repartida entre las instalacions de quatre hermosos restaurants, capassos, en sa totalitat, per mil taulas a dos personas cada una. Lo segon pis està situat a la elevació de 115 metros 80 centímetros, distribuïts entre 965 esglaons que s'acaban de pujar quan passen 18 minuts aproximadament. Aquesta nova galeria s'explana fins a 150 metros al voltant y 265 metros d'amplada, ocupant la superfície total de 1.400 metros quadrats. Un detall curiós: lo termómetro marcava fa pochs dias 6 graus baix zero en aquest pis, sent la diferencia de 3 graus ab l'estat normal de temperatura. Dos nous ascensors se comunican ab lo pis tercer. La plataforma arriba a 277 metros d'elevació y està tancada ab cristalls. Finalment, aixecantse uns metros més, s'hi han instalat los observatoris científics, coronats per un faro que precisa lo conjunt dels 300 metros indicats. Aquest faro queda inscrit dins d'un mirador circular de 1'40 metros de diàmetre, desde ahont la vista s'pert extraviada pels

confins esboyrats d'un panorama de 130 kilómetros de radio. La diferencia termométrica de la base fins a aquest punt, es de 6 graus. Lo faro elèctrich, il lumina un radio de 75 kilómetros, podentse llegir cómodament los impresos dins d'un cercul de 1.000 metros.

Quan la torre s' vegi plena de visitants, pot contenir lo següent número de personas: 2.000 als restaurants del primer pis, com ja havèm dit; 1.000 en cada una de las 4 galerias d'aquest pis, 4.000; 1.500 en lo segon pis y 500 en la plataforma del tercer, son altras 2.000; y calculat en 2.000 més entre empleats y la cabuda en ascensors y escalas, resulta que la torre Eiffel pot donar acollida a la fabulosa suma de 10.000 personas.

Los preus están ficsats en 2 franchs per pujar al primer pis, 3 al segon y 5 al tercer, los dias ordinaris. Los diumenges las tarifas seran més baixas, pagant 1 franch per la pujada al primer pis, 1'50 al segon y 2 franchs al tercer. Igual se paga pujant per las escalas que pels ascensors. Hi ha 16 despatxos d'entradas: 10 baix als peus de la torre, 4 al pis primer y 2 al segon. Las entradas als diferents pisos poden pendres en conjunt 6 per separat, costant sempre lo mateix.

La apertura y tancada de la entrada del públich a la torre s'anunciarà cada dia ab salvas d'artilleria, que s'farán desde l'segon pis ab uns petits canons.

En lo primer pis, ademés dels 4 restaurants, hi haurá 12 establiments de tota classe de gèneros. En lo segon pis se imprimirá lo diari parisien *Le Figaro* e hi haurá també un puesto pera vendre pastas, panallets y tota mena de llepolerias.

D'aquesta maravella pot dirse que no perteneix tan sols la gloria al autor que li ha donat son nom, sino que també n'toca una part als obrers que ab son esforç l'han anada pujant. Era tant lo perill dels treballadors algunas vegadas, que semblava que haguessin de tindre alas pera enfilarse y baixar del punt ahont tenian d'efectuar son treball. Aquesta heroicitat ha tingut també sas victimas, morint alguns obrers de las caygudas. Es just, donchs, rendir també algun tribut a aquestos mártirs, obscurs casi sempre, y que no obstant sens son esforç tampoch fora possible aixecar tals monuments al treball.

Dirèm, per acabar, que ls ascensors emplean 15 minuts en arribar a l'altura de la tercera plataforma y que a cada hora pot renovar-se un contingent de 5.000 personas, empleant las escalas y ls ascensors que facilitan l'accés a la elevadíssima torre.

Joan LLOPART.

na un deu per cent de son valor al socorro dels emigrants republicans.

Se ven en Barcelona a la menuda al kiosco del Sol, Rambla de Sant Pau, i al engròs per fora, ab deu per cent de rebuix, dirigint-se a Joseph Morató, carrer de Vigatans, n.º 11, pis quart, porta segona.

Lo dijous passat a la tarde se celebrà en los salons de la Societat Lliurepensadora La Llum la sessió de propaganda anunciada en contraposició a la festivitat del dia, y per la nit tingué lloch lo sopar de promiscuació, al que assistiren de 110 a 120 personas, abundantíhi las senyoras.

La sessió de la tarde, descartant algun orador que arribà fersé pesat, deixà content a tothom; lo sopar de la nit hauria sigut un acte brillantíssim sens la inoportuna intolerancia d'algún d'aquestos que per fugir del fanatisme catòlic cauhen en lo fanatisme contrari, creyent que fa liberal, revolucionari y anarquista lo no saber respectar las ideas dels altres.

Ab tot, fou brillant la festa, ja que ningú feu cas dels un y mitj intolerants que 's manifestaren, glosante las set paraules liberals de Amor, Llibertat, Justicia, Igualtat, Pau, Fraternitat y Treball en contraposició a las altres set que en aquell moment celebrava la Iglesia catòlica y anunciante al final conferencias de controversias pera discutir lo que estolerancia, per veure si aixís s'educa algú que li fa falta y pot arribar a ser digne de poder alternar entre personas de diferentes ideas.

L'acte acabà prop de las dues de matinata, mereixent 'l'aplaus de tothom La Llum, corporació organitzadora d'aquestas festas.

Per carambola catòlica va fersé a Madrid lo diumenje de Rams, en la iglesia del Càrme, un casament d'aquells que resultan tan ridículs com legals.

Es lo cas que segons un concili catòlic (lo de Trento) si dos nuvis se posan detrás del capellà durant la missa, y al girarse per fer no sé quina acció ab las mans al públic, ells diuhen: «Jo vull a fulano ó a fulana per marit ó per muller, etc.» resultan més casats que un viuado en dècimas nupcias.

Y aixó feren un parell de colomets lo diumenje antepassat a Madrid. Prou varen portarlos després del consegüent escandalo al jutjat, pero fillets, Deu es Deu y las lleys de sos ministres com si fossin d'algú, y la justicia, que fa cumplirlas, declarà que 's nuvis podian ja fer legalment fer la mitj-diada, encara que fos de tres dias.

M'agradaria que s'espavilés tothom pera casarse d'aquest modo.

Aixís s'estolvian mal-de-caps y diners. Que en aixó fora molt útil la Iglesia catòlica... pera buurlarla.

Es gracios lo que està passant en lo ministeri.

Se parla molt de las economias, y després de mil angúnias se projectan economisar 25 milions de pessetas, en una presupostos en que 'l dèficit arriba a cent milions. Es a dir, després de grans càlcula, nostres talents hisendistas no poden economisar teòricament més que una quarta part de la trampa, ó dèficit.

Pero ve la practica de suprimir aquestos 25 milions en projecte, y aquí son los pes.

Lo d'Hisenda té de sostindre batallas ab tots sos companys pera que fassin economias. Al de la Guerra no li toquem cap soldat. Lo de Governació necessita las màquines d'eleccions. Rebaixar la paga al clero ni tocar als tribunals ho troba impossible lo de Gracia y Justicia. Los demés seguesen per aquest mateix indret, y per fi ara surt lo més aygualit d'hent que cuydado que toquin a la marina.

Y las economias s'han de fer com en aquella arsuela: suprimint lo xocolate del lloro, que aquí 's presentará en forma de petits empleats ó de camandulas als compes.

(Y com se 's rifan nostres governants parlantnos de economias!)

Lo próxim dissapte comensarán en lo local de La Llum, carrer de Ferlandina, n.º 20, primer pis, las anunciadas conferencias públicas de controversia, obrintlas nostre director J. Llunas desarrrollant lo tema «*Qué es la tolerancia?*»

Creym que aquestas conferencias podran ser profitosas en ensenyansa de qui vulgui aprontarlas.

Los governs son com los gossos patés: forts ab los débils y débils ab los torts.

Aixís ho ha acreditat lo govern de Bélgica cedint vergonyosament a la pressió dels oportunistas vergonyants del govern francés al decretar la expulsión de Boulanger del territori belga.

Cert que no 'ns es a nosaltres tipo simpàtic en Boulanger. Pero d'aixó a que 'ns dongué gust que se li negui en terra estranjera la hospitalitat que 's concedeix a tot emigrat polítich, va tanta distancia com d'esser persona a ser absolutista.

Lo govern belga ha obrat trasterament obehint a miserias políticas y coaccions del govern francés.

Y que 'ns vingan luego ab l'amor de patria.

L'amor de patria, pels governants, es la conveniència.

Imitemlos, donchs, y proclamem lo mateix principi.

Que la conveniència dels pobles ha sigut, es y será sempre tot alló que no convé a las autoritats.

Lo diumenje de Pasqua s'embarcaren per la República Argentina en lo vapor *Savoie* nostres amichs I. Cuadrado y F. Fo ab sas familias, anant a llunyanas terras a buscá lo boel de pa que 'l negava la mare patria.

Lo primer era Secretari de la Comisió de Relaciones de la Confederació Autònoma d'Ensenyansa laica, y 'l segon desempenyava igual càrrech en la Agrupació de Propaganda Socialista de Sabadell, y colaboravan tots dos en La TRAMONTANA, per lo qual es més de sentir sa marxa pels bons serveys que feyan a la causa del Progrés y de la emancipació humana.

Los desitjem millor sort en sa nova patria é igual acert que aquí en servir la causa del be y de la justicia.

Los lliurepensadors de Vilanova y Geltrú se reuniren lo dijous gras passat en lo local de la escola laica de noyas en fraternal sopar de promiscuació.

Reyná la més alta tolerancia per totes las ideas liberals allí representadas, brin-fante per las escolas laicas, pel lliurepensament y per la pau universal, dedicante també un recort als mártirs de Chicago y als defensors de la *Comune de París*.

Nostre aplauso als lliurepensadors vilanovins.

En lo número próxim donarem curs a tot lo de fora que avuy tenim de deixar en cartera per falta d'espay.

Paciencia demanem a tots. Que de pitjors nos ne fa 'l Govern y tenim d'aguantarho si os plau per forza. Que es lo pitjor.

LA BEATA DEL CONVENT

Té diners y no geyre mala fatxa,
y encara que soltera fina la fetxa,
l'amor acasará son cor no fletxa
volgentos conservar sense cap latxa.
De las monjes le temps qu' es amigatxa
y sovint bones peretats las hi encasbetaxa,
y a monjos y frarots per certa esclatxa,
los dona llangonissas y gemitaxa.
Lo fer obras piadosas es sa ditzaxa
y ab abats y abadesas s' encaspritxa
portantlos requisits senzilla y motaxa.
Per mi soxo no es ser bona, es ser panotxa,
pues no veu la ignoranta tant beatoitxa
com se 'n riu la gant trutxa de caputxa.

A. ROSSELL

La Audiencia de Burgos acaba de condemnar al reverendísim rector de Zangánez, D. Maurici Alonso, a la pena de quinze anys de preseri, indemnisió de 2.000 pessetas, cos-

tas y accessorias, en concepte d'únic autor de la mort de la seva majoradona Florentina Blanco, executada ab tota tranquilat pel citat reverent.

No discutim la sentència. Pero si en lloch de reverent arriba a ser persona... pobre 'l assessi, a lo menos li surten tres penas de garrot, vuyt fusellaments, cadena perpetua, preseri per tota la vida, una quant anys de presó y alguns dias d' arrest, y després de complerta la sentència amonestació pera que no hi tornés més.

Es una ganga ser rector... fins mantant major-donas y descubrintse 'l crim.

Si 'l vicari de cala Maria del Mar de Vilanova y Geltrú feu tart a donar Son Amo a un malast, ningú 'n té de fer res, per més que 'l tingues de buscar arrastradament la majoradona y 'l trobés en una casa de beatas.

Prou mal-de-caps ne passá 'l reverent pera empatollarse la mística butllofa d' unas rahons entre 's apaga-llums de la casa, a fi d' excusar la tardansa.

Y després... pel que serveix la feyna que tenia de fer, no sé perque tenian de molestarlo.

Lo bisbe de Málaga ha recomanat a sos rectors, vicaris y demés empleats del ram, que desconhin de molts freres sospitosos, y que no 's deixin dir missa en sas iglesias sense un permis escrit del citat bisbe. Vetsquí un mitrat que pensa com jo y que jo voldria fer com ell.

Pensa com jo en sospitar dels freres. Y jo voldria fer com ell... no deixantlos dir missa sens mon permis.

L' arcabisbe de Burgos ha pagat los deutes d' un reverent que a Lerma havia pegat sablazo a tot Deu, fugint luego y deixant ab un pam de nas a tots sos *inglensos*.

Alabo la bona acció del mitrat. Pero consti que 'l sacerdot xich era un timador en tota regla.

Diaben de Sevilla que ha estat allí brillantíssima la setmana santa, sobressurtint en exhibició de riquesas la confraria de las tres necessitats.

Celebro la exhibició de riquesas y 'l títol de la confraria.

Lo primer perque proba lo que estiman la pobresa 's catòlics. Y 'l altre pel tribut que reuJeix al cos en las cosas de l' ànima.

Perque las tres necessitats en una professó, deu significar que 'l clero necessita:

- 1.ª Menjar y beure.
 - 2.ª Tindre major-donas ó nevodas a son servey.
 - 3.ª Anar be de ventre.
- (Oh nova santíssima trinitat a que presteu vostre ardorós cult los catecòlics! Jo os alabo 'l gust, y ho celebro fentme ab vostres actes la tercera necessitat de la rica confraria sevillana.)

Los bisbes de Girona y de Vich han protestat contra 'l Códich civil.

Temerán també per la disolució de la seva familia catalana: ¿es que temen que no 'ls quedi heret?

Hasta los gatos...

MUDANSA

La taf doná una total molt bona a la Margarida y ella atenta y agrahida li doná d' or un dotal.

P. TORREBARRELLA Y S.

GEROGLÍFICH

100 100
10 10
1 A P
Z

EDUARD SALA

SOLUCIONS

A LAS CARRERAS DEL MUNDO PARAY
TERRA-CLOCAS Molins de Rey.

Barcelona.—Tipografia LA ACADEMIA, Baixa de la Cívica, 9